

Posudek bakalářské práce

Kristýna Tomášová: *Analýza politiky proti novodobému otroctví v Evropské unii*

Autorka předkládaná bakalářská práce přichází s aktuálním a zásadním společenským tématem, kterým je obchodování s lidmi. Kristýna Tomášová se blíže rozhodla věnovat politice Evropské unie mající za cíl potírat obchod s lidmi, a to v období existence takzvané migrační krize po roce 2015. Autorka nejprve popisuje obecně problematiku obchodování s lidmi a související téma migrace, aby se pak následně věnovala rozboru jednotlivých dokumentů EU v této oblasti v poslední dekádě. Jejím cílem je zkoumat, jak se proměnila politika boje proti obchodování s lidmi v návaznosti na migrační politiku EU před a po začátku migrační krize.

Práce je logicky a přehledně strukturována. S výjimkou několika málo chyb je práce prostá jazykových pochybení, ať již gramatického či stylistického ražení (možná s výjimkou první části úvodu, která spíše připomíná novinový komentář). Práce je rovněž psána srozumitelným jazykem. Nicméně, kritické výtky mám spíše k samotnému obsahu, než formě práce:

- a) Práce je již svým zaměřením dosti popisná, neboť nemá ambici řešit nějaký analyticky uchopený výzkumný problém, jakým by bylo například se tázat po původu diskursu politiky boje proti obchodování s lidmi v EU nebo aspektech implementace této politiky v praxi. Práce tak například nepředkládá před samotnou analýzou dokumentů nějakou obecnější představu o příčinách a aspektech vztahu migrace a obchodování s lidmi, čili jsme v práci omezeni na pouze obecné teze ohledně souvislosti mezi vykořisťováním a migrací.
- b) Práce je do velké míry informačně závislá na oficiálním diskursu EU. V práci jsou neustále citovány dokumenty EU o tom, jak chtějí členské státy a unijní orgány obchodování s lidmi zamezit a jaké pro to stanovují postupy a nástroje, nikde v práci není byť v minimální míře prozkoumáno, jak jsou efektivní a jaký je vztah mezi těmito právními akty a politickou, bezpečnostní a sociální skutečností. Práce také působí způsobem, jako by dokumenty EU vznikaly v jakémsi politickém vzduchoprázdnu, když je přitom obecně známou skutečností, že se jedná v posledních letech o jedno z politicky nejcitlivějších témat v Evropě, a které je tudíž předmětem intenzivních mezinárodních i národních politických debat. Práce tedy sice podrobněji popisuje obsah jednotlivých dokumentů, nijak hlouběji nezkoumá nebo si nevšimá celkového diskurzu

migrační politiky EU. To by naopak bylo velice přínosné, neboť migrační politika EU, podobně jako její politika lidských práv je ukotvena v dlouhodobých normách zásadních pro identitu členských států EU. Autorka tak může v závěru zodpovědět na otázku, jak se proměnila strategie či nástroje EU, ale nikoliv skutečná politika jako taková, protože proto by bylo nutné analyzovat její efektivitu, implementaci právních norem, pozitivní a negativní dopady na třetí země apod.

- c) V návaznosti na předcházející bod je rovněž třeba zmínit omezenou zdrojovou základnu práce. Většina empirických údajů ohledně obchodování s lidmi je použita z oněch dokumentů EU, které autorka zkoumá. V práci nenacházíme diskusi, která by byla výrazněji podložena také jinými zdroji. Souvisí to podle mého názoru i s (alespoň co se migrace týče) omezeného počtu sekundárních zdrojů.
- d) V práci je příliš mnoho přímých citací, které v některých částech práce převažují nad ostatními částmi textu, což vede k častému „rozkouskovaní textu“ a také zbytečnému citování informací, které nejsou pro práci vždy až tak zásadní.

I přes výše zmíněné nedostatky práce splňuje všechny nároky kladené na práce tohoto typu a já ji proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 19. 5. 2020

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.